

Горети, а не сагорети

Чини се да ниједно књижевно вече, а било их је доста, није привукло толико пажње као представљање поезијског стваралаштва Зорице Илић, песникиње из Ужица. Већина нас, на жалост први пут је чула за ову песникињу што је наравно будило знајижелу ко је, какве су њене песме, о чему и чему пева. Пићања је било многа, а за одговор се морало сачекати на књижевно дружење заказано за 8. фебруар.

И како је и сама изазивала знатижелу пре и него што смо чули њену поезију тако је и само књижевно вече било посебно. Казивање стихова које су изводили ученици Медицинске школе из Ужица својим наступом употпунила је и музичка етно-група изводећи старе српске песме. Тако сте на једном месту имали спој народне традиције, лепог казивања и уметничког доживљаја света и живота, пре свега. Сама Зорица није много говорила. Препустила је младости да казује кроз њену поезију и о њој. У кратком обраћању публици рекла је само неколико речи, али довољно да представи своје песничке мотиве и животну идеологију. „Ја не пишем песме већ крварим. Песници ће се прејознати“.

Појава Зорице Илић у српској поезији јесте тихи, али значајан датум. Доста

је таквих песничких појава неуочених јер скрајнуте песнике критика не прати или не довољно. Ипак, они су српској поезији дар, како талентом, гестом, тако и модерношћу у свом песничком изражавању. Ова књига представља избор песама из до сада објављених збирки уз неколико нових.

Умеће је горети, а не сагорети је дело настало на манифесту ватре унутрашњег духа и упадљиве модерности кроз наизменична претапања поетике, филозофије и гномастике. Зорица стално на испит ставља своје погледе и емоције којима натапа сваку песничку реч. Ако сте очекивали да ће те код ње наићи на распевању, веселу поезију, тога нема. Она је више шкрта песникиња која ослушкује, вага, добро мери сваку своју реч. Мноштво је мотива о којима пева – о човековом ду-

ху, доброту, мржњи, својим ученицима, љубави, пре свега, према Богу. Она из свог искуства подсећа да је љубав успешан контролор човековог егзистирања. Њена непролазност лежи у безусловности и основи за друге потребне љубави које човек изражава. У тој и таквој љубави духовних и биолошких равнотежа треба искључити многе људске слабости: рат, богатства над другим, беду духа, победе, цинизам. Зато и каже:

„Ако вам се чини да сје победник

Или да ћете једног дана победити,

Знајте да сје заблуди.

Само је пораз онај који вас ослобађа.“

Зорица, знајући да је читав свет заблуда, стално подсећа да је потреба за очувањем саме свести о смислу живота, наша највећа потреба.

-У својој поезији приближила се јачкама које песника чине мудрацом, емоције више смењује медијација која својом снагом исјава оно што се у сличној форми стварало веома дуго у народној традицији. Има ту шкртости слике, подсећања, поука, сујројствављања, побуне свећу, али је видна и су-

мња у сумњу, у којој полемички раичињава чиниоце сводећи их у неки свој поредак.

Најустивши сва конвенционална схваћања поезије, она пише просуђивањем. На моменте имаће утисак да су то филозофски списи, фрагменти, а не поезија. Уистину, они то добрим делом и јесу, они су пути, шљ што изражи нас, чийаоце и саговорнике – завршио је своју беседу о песничком стваралаштву Зорице Илић Милијан Деспотовић, рецензент књиге. А ви, обични читаоци и слушаоци писане речи, немојте се уплатити да сте дабе седели сат времена у читаоници Народне библиотеке, ако ништа од овога нисте успели да пронађете у стваралаштву ове песникиње. Ко им усталом даје за право да мисле да су само они исправно схватили писану реч.

Они то и не мисле, а свако од нас доживео је или не ову поезију на свој начин, разумео или не разумео, допала му се или не. Ствар укуса и афинитета према поезији. То нам даје право читаоца и требало би да га искористимо. Зар не? Зато, ако вам се све ово није допало, немојте бринути, јер нисте једини. С. Р.

Чарстон за огњенку

Режија: Урош Стојановић

Улоге: Соња Колачарић, Катарина Радивојевић, Оливера Катарина, Стефан Капичић, Ненад Јездић
Србија, двадесетих година прошлог века, у смирају Првог светског рата - очаравајућа, мистична, сурова, вечно рапалета између Истока и Запада, између древних паганских мађија и сила цивилизације...

29. 2. и 1-4. 3. у 20 часова, Соколски дом